

הבנים יוצאים לבקר את הבנות

יאנוש קורצ'אק, סיפורי הקייטנות. כרך ג,
בתוך: יוזקים, ישקים ופרנקים, פרק שישי, עמ' 119-125
תרגום: אורי אורלב

- חבריה, להסתדר בזוגות, הולכים לזוף־בָּקָה.

- אוווווווו!

מי שצועק "אוווו!" סימן שהוא שמח. מי שצועק "אוי אוי!" שמח עוד יותר ומי שלא פותח את הפה שמח יותר מכל האחרים.

ויקטור קָרְבָּצ'יק שעתידי להיווכח במו עיניו שאחותו באמת נמצא בזוף־בָּקָה אינו מוציא הגה מרוב התרגשות, ורק אחוז חזק ביד בן זוגו שלא יברח לו.

- אדוני, בן הזוג שלי נאבד באיזה מקום.

חבריה, איפה בן הזוג שלי? מי ראה את הצרה? בפעם המי יודע כמה הוסבר לנערים שעליהם לגלות אבירות כלפי הנערות. יוצאים לדרך – שְׁבַעִים זוגות – כל קבוצה עם הדגלן בראשה...

- יש לי בת דודה בזוף־בָּקָה. – אחותי היתה שם במחזור הראשון...

- השם פּוֹלְצ'יָה בא מן השם אֶפּוֹלוֹנְיָה. יכולה גם להיקרא פּאֹלְיָה.

- אדוני, הוא דורך לי על הרגליים.

- אז לך יותר מהר ואל תזחל, זחלן.

- אדוני, הוא קורא לי בשמות.

תופעה מרתקת: כשמכניסים שיבולת תחת הגופיה על הבטן וממשיכים ללכת – השיבולת מטפסת מעצמה למעלה, עד הצוואר ויוצאת מתחת לצווארון.

- אתה לא מאמין, אז בוא נתערב...

הזוג החמישי מדבר על הקייטנה בפּוֹבּוֹז', הזוג השישי מתווכח על השאלה האם האבנים צומחות, הזוג השביעי מתכנן מה לקנות לפני הנסיעה חזרה הביתה כשהמחנך יחזיר להם את הכסף.

- או, רכבת. הרכבת נסעת.

- אל תדחוף. אדוני, הוא דוחף.

מישהו פצח ראשון בשיר – כולם הצטרפו.

- אדוני, האם זה ויורסטה עד זוף־בָּקָה?

- האם נכון שתהיה מוסיקה ונרקוד?

-

רקד דג עם חילוון.

ופטרוזיליה עם צנון.

הבצל התפלא מאוד,

איך פטרוזיליה יכולה לרקוד.

אני אשים רגליים כדי שייפלו – מתכנן אֶחָצִיק, שמרביץ מכות כשמכנים אותו זֶחָצִיק.
ויקטור קֶרְבֶּצִיק הקטן עוזב כל רגע את בן הזוג שלו ורץ לשאול אם עדיין רחוק.

- רחוק מאוד – מתגרים בו הילדים.

הנערות הבחינו כבר בדגלים שלנו ורצות לקראתנו.

- הבנים באים!

- בנים – מפחידים!

- בנים – טרטונים!

ויקטור הקטן רץ כחץ מקשת ומרוב התרגשות העניק לאחותו נשיקת יד; ואחותו פרצה בבכי,
מפני שויקטור ילד קטן ובוודאי הנערים מציקים לו...

גם אחותו של זֶחָצִיק רצה לפגוש את אחיה, אך כשהבחינה בו נתקפה בושה וברחה. – אחותו של
אָנְדֵזִ'יָאק טפחה בכובע הבד שלה על ראשו, וטרושֶׁקֶבִיץ' המנומס הציג את בת דודתו לפני
המחנך:

- זאת הלנקה, אדוני.

הלנקה קדה קידה נחמדה וסיפרה שרק אתמול קיבלה מכתב מהבית... גְּבֹלֹבְסְקִי הקטן התבונן
בַּבְּנוֹת זמן רב ובתשומת לב, לבסוף נאנח אנחה עמוקה, קימט את מצחו מעוצם מחשבותיו ואמר
בהחלטיות:

- לבנות יש כובעי בד בדיוק כמו שלנו.

לפני המרפסת יושבות נערות על ספסלים.

הנערים שכחו את היחס האבירי שיש להעניק לגברות, גירשו אותן מן הספסלים והתיישבו
במקומן בהרחבה; אך הגברות התעשתו מהר מאוד וכבשו חזרה בחבטות כובעים את העמדה
הכבושה.

כל המהלך היה מלווה המולה גדולה עד כדי כך שכל הדרורים התעופפו וברחו מזופיובקה.

ליד הבאר משחקות הנערות בבית ספר.

בכפר לשחק בבית ספר... – צוחקים הנערים. ויקציה קוֹזְ'ניוֹבְסְקָה מספרת לפֶלֶק בסודי סודות
על הרפתקאותיה הרבות. ויקציה ופלֶק גרים בוורשה באותה חצר. פֶלֶק הוא ידידו של אחיה
והבטיח לו שידאג לויקציה. לויקציה יש בוורשה שתי בובות: אחת קיבלה מדודתה, אחת קבלה
– גם כן מאותה דודה. לויקציה יש שן אחת עקומה ויש לה אחות אֶלְזֵ'בֵיטָה ואח וְלֶדֶק והשן שלה
עקומה מפני שכל הזמן מיששה את המקום בלשונה אחרי שנפלה משם שן החלב. עכשיו
לאֶלְזֵ'בֵיטָה אין עם מי לשחק והיא משחקת בוודאי עם בובות.

ויקציה קיבלה פצע על הלשון מפני שדיברה יותר מדי, וְלֶדֶק יש סימן על המצח מפני שפעם
אחת איזה נער זרק אבן בראשו וירד לו הרבה דם.

כשְׁוֹלְדֶק הולך עם פֶלֶק להתרחץ בוויסלה, ויקציה מתפללת שהם לא יטבעו. ולדק הולך לאכול
צהריים אצל הדודה, אותה דודה שנתנה לויקציה את הבובה ובפעם אחרת את הבובה השנייה.

יותר מכל ויקציה אוהבת את אמא, את אבא ואת אֶלְזֵ'בֵיטָה. היא אוהב בדיוק אותו דבר וגם את
ולדק ואת פֶלֶק ואת הדודה, למרות שפלֶק איננו אפילו בן דוד. את בת הזוג שלה בקייטנה איננה
אוהבת. בת הזוג חסרת נימוס, לא נותנת לאף אחד לעבור ותיכף רָבָה. בת הזוג שלה שמה זושֶׁיָה
ואם ויקציה תמצא אותה היא תראה אותה לולדק.

עם בת הזוג הזאת ויקציה אפילו הלכה מכות והיא תספר הכל ברצון איך זה היה, אבל בתנאי
שהוא לא יספר לאף אחד, מפני שזה סוד.

ילדה אחת לקחה מבת הזוג של ויקציה שני אצטרובלים, ובת הזוג חשבה שויקציה לקחה ואמרה

עליה משהו שבושה לחזור עליו. אחר כך נשרטה עד שצמחה לה שלפוחית. ועכשיו הן בכלל לא מדברות.

ויקציה רוצה לספר לו עוד משהו, אבל בסודי סודות.

למעשה הן כבר ברוגז מזמן, מאתמול אחר הצהריים. מפני שפעם ויקציה עשתה בית קטן ושולחן, הכל מחול וזה היה כל כך יפה שהמחנכת של קבוצה ה' באה לראות, כאילו שהיא רוצה לשכור דירה אצל ויקציה. אז ויקציה ביקשה מבת הזוג שתשחק אתה. וכאשר אתמול בנתה בת הזוג דירה, וויקציה ביקשה להצטרף, אמרה בת הזוג שתלך לה, שכבר אין מקום.

ובבוקר, כשהן מתרחצות, בת הזוג מסרבת לתת את הסבון לאף אחת. ועוד לפני כמה מן ריכלה בת הזוג על ולדק שהוא פרחח ושיזרקו אותו מבית הספר. אז ויקציה כבר לא יכלה להתאפק יותר ואמרה: "שקרנית אחת, חתולה רעה". מפני שבת הזוג בכלל לא מכירה את ולדק מפני שהם גרים במקום אחר לגמרי.

ויקציה לא אוהבת לריב ואף פעם לא אומרת מילים כאלה, אבל היא מוכנה להגיד לו בסודי סודות מה בת הזוג אמרה לה; היא אמרה עליה שהיא בת חוטם, ואחר כך שהיא רכלני.

ויקציה מעדיפה שיגידו עליה שהיא זבת חוטם, מפני שזה אומר שהיא קטנה, ולא בושה להיות קטנה מפני שהיא תגדל; רכלנית זה הרבה יותר גרוע, מפני שזה אומר כאילו שהיא מרכלת והיא היא רק מספרת בסודי סודות. זבת חוטם היא מילה מאוד לא יפה, מפני שכאילו ויקציה לא מנגבת לעצמה את האף וויקציה ממש מתביישת שהיתה מוכרחה לספר לו – אבל רק בסודי סודות.

כשפעם נכנס לויקציה קוץ ברגל. נמאס לה להיות בקייטנה והיא רצתה לנסוע חזרה לוורשה, אבל עכשיו, כשפלק בא לבקר, היא מוכנה להישאר כאן שנה שלמה.

פלק הקשיב בתשומת לב לכל סודותיה, קצת חייך וכששאלו אותו אם ויקציה חכמה ואם הוא מחבב אותה, השיב שעדיין היא לא חכמה, פני שבסיפורים שלה היא מבלבלת הכל, אבל הוא מחבב אותה מאוד מפני שהיא ילדה טובה והוא מכיר אותה מאז שהיתה קטנה מאוד.

בינתיים מצאה ויקציה את בת הזוג שלה ומכיוון שלבת הזוג היה קר ויקציה השאילה לה את המעיל שלה - והן התפייסו וויקציה ביקשה לשמור הכל בסודי סודות עד הנסיעה חזרה לוורשה.

